

Джафаръ събралъ заптиетата и имъ казалъ:

— Отсега натъй, щомъ видите човѣкъ съ бледно лице, изпотенъ и съ мжтни очи, бийте го по стжпалата, като на тарабука. Безмилостно бийте. Вървете си, и Аллахъ да ви помага въ работата.

Заптиетата погледнали весело грижливия градски управителъ.

Полицията всѣкога съ радость изпълнява волята на началството.

И казали:

— Даже и повече стжпала да дари Аллахътъ, пакъ ще стигнатъ ржцетъ на заптиетата.

Цѣли дни и дори нощи Джафаръ чувалъ отъ дома си охканията и виковетъ на ония, на които набивали въ стжпалата добри мисли, и се радвалъ

— Изкореняватъ!

И забележилъ той, че заптиетата почнали да се облачатъ по-добре, устнитъ и бузитъ имъ лъщѣли отъ овнешка мазъ. Познавало се, че всѣки день сж изияждали по нѣкой младъ овенъ, а мнозина дори носѣли вече пръстени съ смарагди.

*
* * *

Но пушенето опиумъ не намалявало.

— Биете ли стжпалата, които трѣбва да се биятъ? — попиталъ грижливиятъ управителъ на града началника на заптиетата, помнещъ думитъ на мждрия и светъ дервишъ.

— Господарю! — отговорилъ началникътъ на заптиетата, като цѣлуналъ земята предъ нозетъ му, — ние изпълняваме точно твоята мждра заповѣдь: щомъ срещнемъ човѣкъ изпотенъ, съ бледно лице и мжтни очи, биемъ го немилостиво по стжпалата.

Джафаръ изпратилъ на мждрия и святъ дервишъ магаре, за да дойде при него.

Мждриятъ и святъ дервишъ пристигналъ съ велика честь.

Джафаръ го посрещналъ босъ, защото главата на единъ мждрецъ е домъ на Аллаха, а къмъ жилището на Аллаха трѣбва да пристжпяме боси.

Поклонилъ се на дервиша дѳземи и му разправилъ грижата си.

— Поискай съветъ отъ мждростъта си и го съобщи на простотата ми.

Дервишътъ влѣзълъ въ кжщата на грижливия градски управителъ, седналъ на почетното мѣсто и казалъ:

— Моята мждростъ сега мълчи, защото говори стомахътъ ми. Мждростъта е умна и знае, че стомахътъ не може се надъ